

29603, #, C, 7,

2.5
7.5

PETDESET

X D I H L J E J E V

k

Mariji Devici,

k naši ljubi Gospej presvetega Serca,

ktore je zapisal

v spomin petindvajsetletnice svojega
mašnikovega posvečevanja

Janez Volčič,

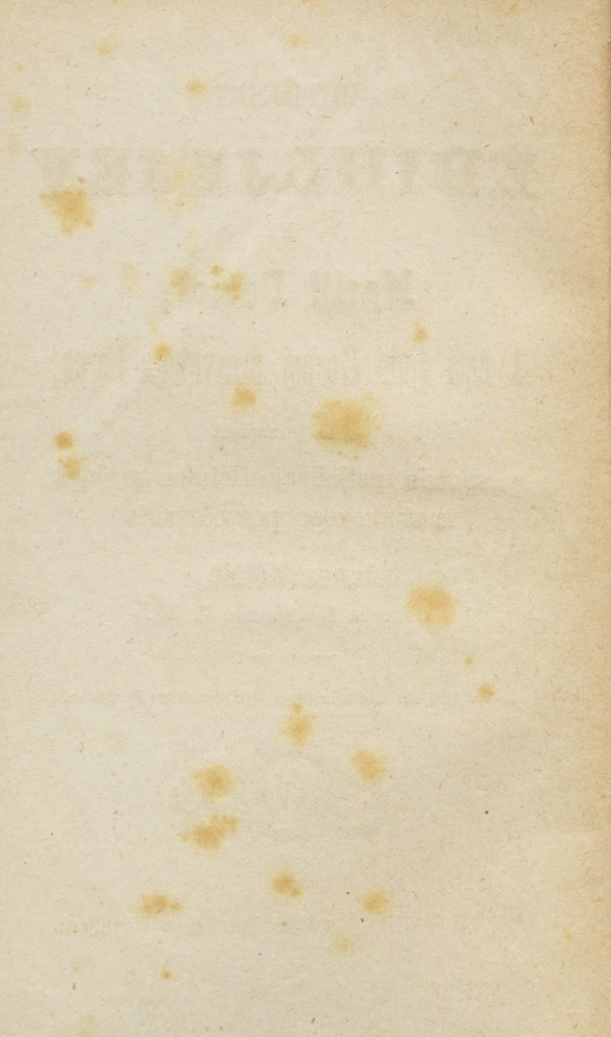
duhoven Ljubljanske škofije.

Z dovoljenjem visokočastitega Ljubljanskega škofijstva.

1875.

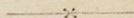
Prodaja založnik Matija Gerber v Ljubljani.

O da bi mogel jaz kdaj doživeti,
Da bi Marijo vse serca ljubile!

Sv. Alfonz Ligvorjan.

O MARIJA ! naj bo tole delce moje
Tebi posvečeno iz ljubezni svete!
Sprejmi milostljivo ga v češenje svoje!
Ti ga blagoslovi, da vse duše vnete
Slavo tvojo glasno tu prepevajo,
Ter zveličanje si zagotavljajo.
Kteri bomo s temi pesmi te častili,
Da si bomo varstvo tvoje pridobili,
Da, ki združeni na zemlji te častimo,
Se s teboj v nebesih večno veselimo!

(Misli sv. Alfonza.)

(Po napevu: O upanje mi lepo.)

1.

Marija, Božja Mati!
Kam čem se jaz podati!
Le ti mi pomagati
Zamoreš, ako češ.

2.

Ti imaš vse zaklade;
In grešnik, da ne pade,
V té stavi svoje nade.
Pomagaj, varuj ga!

3.

Pri tebi, o kraljica!
Obilna je pravica;
O bodi pomočnica
Uboz'mu grešniku!

4.

Marija, saj te ljubim,
Saj za tebój se trudim;
O glej, da se ne zgubim,
Ker dete tvoje sem.

5.

Ti milost mi dodeli,
Mi rano dušno celi
In k Jezusu me pelji,
Da njega vžival bom.

6.

K nogám bom tvojim sedal,
V ljubezni tvoji ogreval,
Ti večno slavo peval,
Ko v raj me pripeljaš.

II.

(Misli sv. Rajmunda.)

(Po napevu: Z nebes visoc'ga trona.)

1.

O blažena Devica,
Nebeška ti kraljica,
Darov vsih ključarica,
Ozri se milo v nas!

2.

Ti polna si dobrote;
Potegni nas sirote
Iz jame grešne zmote;
O reši, reši nas!

3.

Kam hoč'mo reve iti?
Pomoči kje dobiti?
Kak' k Jezusu priditi,
Če ti zaveržeš nas!

4.

Smo pravo pot zgrešili,
Boga smo razžalili.
Marija, ti se vsmili
In pelji nas nazaj!

5.

Ti grešnike miluješ,
Jih Jezusu zročuješ,
Zaklade razdeluješ,
Delivka si vsih gnad!

6.

Na grešne se oziraš,
S priprošnjo jih podpiraš,
Jim serce Božje odpiraš,
Ozri se še na nas!

III. 399

(Misli sv. Alfonza.)

(Po napevu: Marija preblaga.)

1.

Mogočna kraljica,
 Vsih gnad ključarica,
 O ljuba Gospa!
 Odpiraj mi vrata
 Presvet'ga serca! —
 Prečudna lepota
 In tvoja dobrotà
 Ginila Boga,
 Da te je izvolil
 Kraljico svetá.

2.

Si Bogu predraga,
 Pa nam tudi blaga;
 Ves raj je s teboj.
 Naj tudi jaz prvi
 Ljubivec bom tvoj!
 Mogočna kraljica, i. t. d.

3.

To moje so želje,
 To moje veselje,
 Da ljubim te zdaj;

Da Jezusa s tabo
Vžival bom kdaj.
Mogočna kraljica, i. t. d.

4.

Da tebe res ljubim,
Da se ne pogubim,
Ti skerbi za to.
To milost mi skaži,
Te prosim serčno.
Mogočna kraljica, i. t. d.

5.

Poprosi ti za me,
Da Jezus me vzame
Za brata svoj'ga;
Da s tabo ga hvalim
Presvet'ga Boga.
Mogočna kraljica, i. t. d.

6.

Pripelji me srečno
V nebesa, da večno
Bom tebe častil;
Se v rajskem veselji
S teboj veselil.
Mogočna kraljica, i. t. d.

IV. 357

(Misli sv. Alfonza.)

(Po napevu: Veš, o Marija.)

1.

Ti, o Marija,
Naša kraljica,
Ti besednica
Ubozih sirot!
K tebi hitimo,
K teb' pribežimo,
Teb' se zročimo,
Polna dobrot!

2.

Glej, o Marija!
Glej nas, o Mati!
Pred teboj stati.
Slušaj nas zdaj!
Mi smo grešili,
Te razžalili;
Vendar se vsmili,
Pomoč nam daj!

3.

Jezusu reci,
V milosti svoji,

Da smo mi tvoji,
 Naj odpustí.
 To ga nagnilo,
 Nam naklonilo;
 Večno plačilo
 Nam podelí.

V.

(Misli sv. Avguština.)

(Po napevu: Naj bolj blaga.)

1.

O Devica,
 O kraljica,
 Ti zaklad si Božjih gnad!
 Jezus mili,
 Ljubeznjivi
 Je lepote tvoje sad.

2.

Mi pa revni
 In potrebni
 V vel'ki zapušenosti..
 Glej, premila!
 Grešna sila
 K Jezusu nas ne pusti.

3.

V nas se oziraj
In odpiraj
Milostljivo svoj zaklad!
O le brani,
Da ne rani
Pekljenšakov zvit napad!

4.

Naša Mati,
V svojem zlati,
Milo se na nas ozri!
Naše revne
Pa pohlevne
Prošnje ne zaverzi ti!

5.

Saj greh stud'mo,
Tebe ljub'mo,
Terdno v te zaupamo.
Vsi tu zbrani
Teb' smo vdani;
Pelji v sveto nas nebo.

VI.

(Misli sv. Avguščina.)

(Po napevu: Dejte hribi.)

1.

Zaupljivo pristopimo,
K viru gnad se obernimo,
Da vsmiljenje dobimo.
Ti, Marija, si ta vir!

2.

O presveta porodnica,
Ti vsih gnad si vratarica,
Vsacemu si pomočnica,
Kdor zateče k tebi se.

3.

Tu pred tvojimi nogami,
Z butaro na svoji rami,
Pa s povzdignjen'mi rokami,
Grešnik kliče na pomoč.

4.

Ti, o Mati! boš rešila ..
Dušo, ki se je zgubila,
Ki pekel je zaslužila;
Reši, reši urno jo!

5.

Saj me lahko rešiš, Mati!
 Ja prav nič se mi ni bati,
 Če besedo hočeš dati,
 In me ljubo var'ješ ti.

6.

Toraj, srednica edina!
 Prosi za me svoj'ga Sina;
 Saj jaz tvoja sem lastnina.
 Mati, ne zapusti me!

VII. 397

(Misli sv. Alfonza.)

(Po napevu: Zapojmo, častimo.)

1.

Marijo častimo,
 Pred njo pokleknimo,
 In njej se zročimo,
 Zapojmo na glas:
 Mogočna kraljica
 Presvetega serca!
 Bod' nam pomočnica,
 O prosi za nas!

2.

Poglej nas sirote,
O Mati dobrote!
In reši nas zmote,
To prosimo te.
Mogočna kraljica, i. t. d.

3.

Res! greh se ti studi. —
Nikar se ne mudi,
Za nas se potrudi
In reši nas ti!
Mogočna kraljica, i. t. d.

4.

Saj ti obljubimo,
Da greh zapustimo
In se spokorimo;
Pomagaj nam ti!
Mogočna kraljica, i. t. d.

5.

Kam čemo se djati?
Pomoč' kje iskati,
Če ti nas, o Mati,
V tej revi pustiš?
Mogočna kraljica, i. t. d.

6.

Gospa ljubeznjiva,
Vsim tak dobrotljiva!
Bod' nam milostljiva,
In prosi za nas!
Mogočna kraljica, i. t. d.

VIII. 382

(Po napevu: Moj duh iz telesa.)

1.

Nebeška kraljica,
Darov ključarica,
Usmili se nas! —
Otroci smo tvoji,
Pa v revšini svoji
Se oziramo v te!
Nebeška kraljica, i. t. d.

2.

Glej, greh nas zatira,
Da duša umira;
Pomagaj nam ti!
Nebeška kraljica, i. t. d.

3.

Ti hodi pred nami,
 Saj tebi smo vdani;
 Ti kaži nam pot!
 Nebeška kraljica, i. t. d.

4.

Ti naša si Mati,
 Ni treba se bati;
 Saj prosiš za nas.
 Nebeška kraljica, i. t. d.

IX.

(Misli sv. Rajmunda.)

(Po napevu: Čisto Gospo in Devico jaz ljubim.)

1.

O ljubeznjiva, presveta Devica!
 Upanje naše, o zgodnja danica!
 Ti vsemu svetu odbrana kraljica!
 Milost si našla; presrečna si res.

2.

Madeža greha si obvarovana,
 Zmed vsih človeških otrok si odbrana.
 Mati-Devica — le ti si tak' zvana.
 Ti si spočela od svet'ga Duha.

3.

Tebi enaka stvar ni prav nobena.
Božja Beseda je 'z tebe rojena,
V kateri natora je vsa prenovljena.
Ti si odperla nam sveto nebo.

4.

Ti si vsim grešnikom predobrotljiva,
Ti vsim pobožnim tako milostljiva,
Vsemu človeštvu si vsa ljubeznjiva;
Ti si vesolnjemu svetu Gospa.

5.

Varuj nas, ako nas svet zapeljuje,
Kedar hudoben duh nas zalezuje,
Kedar nas lastno meso nadleguje;
V vsih teh skušnjavah na strani nam stoj!

6.

Kedar življenja čas nam se izteče,
Ino nas vest zavolj' grehov peče;
Ojster sodnik čez nas sodbo izreče;
Takrat, oj takrat pomagaj nam ti!

7.

Prosi ti Jezusa, naj nam bo mili,
Da tudi mi se s teboj veselili
Bomo in njega vso večnost častili,
Ti nas pripelji v presveto nebo!

X. 424.

(Misli sv. Efrema.)

(Po napevu: O Devica, bod' češena.)

1.

O preblažena Devica,
 Mati našega Boga!
 Večne slave ti kraljica,
 Si čez vse povzdignjena.
 Solnčnih žarkov si čistejša,
 Lepša, kot svetnikov zbor,
 Veličastna — še častnejša
 Si, kot Serafinov kor.

2.

O ti sveto zaželenje,
 Vsih očakov upanje,
 Vsih prerokov hrepenenje!
 Vsi pravični ljub'jo te.
 Ti lepota mučenikov,
 Ti si krona vsih devic;
 Ti si slava vsih svetnikov;
 Ti si sprava vsih dušic.

3.

Tudi mi, Devica sveta!
 Stavimo v té upanje.

S tabo duša bo oteta,
 Ti si pribežališe.
 Zato k tebi pribežimo,
 Glej objokan' naš obraz;
 Tukaj pred teboj klečimo;
 Prosi, prosi ti za nas!

4.

Vsmili se v dobroti svoji
 Nas, ki zagrešili smo;
 Saj smo vsi otroci tvoji,
 Saj te serčno ljubimo.
 O nikar nas ne prepusti
 Môči hudega duha;
 In nikdar nas ne zapusti,
 Naša Mati usmiljena.

XI.

(Misli sv. Germana.)

(Po napevu: Češena kraljica.)

1.

Marija Devica,
 O naša Gospa!
 Ti si ključarica
 Presvet'ga serca. —

Če v svoji britkosti
Se na te ozrem,
Si vir vse sladkosti
Tak sercu odprem.
Marija Devica, i. t. d.

2.

Če grešno zaidem,
Zgrešim sveti raj,
Pred tebe, ko pridem,
Me pelješ nazaj.
Marija Devica, i. t. d.

3.

Če kdaj se udarim,
Zaceliš me ti;
In ako se ranim,
Zdravilo si mi.
Marija Devica, i. t. d.

4.

Če žalostno jokam,
Me ne zapustiš,
In v dvomih, če stokam,
Jih ti razkropiš.
Marija Devica, i. t. d.

5.

O Mati dobrote!
Na me se ozri;
Ne spusti sirote
Spred svojih oči!
Marija Devica, i. t. d.

6.

Saj Božja si Mati
Odbrana od k'dej,
Da mi pomagati
Zamoreš vselej.
Marija Devica, i. t. d.
Zato milostljiva,
To prosimo te zdaj:
Bod' mi dobrotljiva,
Pripelji me v raj!
Marija Devica, i. t. d.

XII.

(Misli sv. Bernarda.)

(Po napevu: Zakličem Marijo, in polno že je.)

1.

Marija Devica! Bog sam je s teboj,
Te zvolil v preblaženi tempelj je svoj;
Zaklade nebeške postavil je v té.

Da vsi te časté;
Zadostno pomoč vsi pri tebi dobé.

2.

Zares si ti tempelj Bogu posvečen;
Začetek vse sprave je v té položen.
In satanov vpljiv je tako bil zatert.
Prežlahtni ti vert!
Vsim grešnim nogam si preskerbno zapert.

3.

Tu Oča nebeški cvetlice sadil;
Naj lepši je v šopek prezali zavil.
Ljubezen, ponižnost in čistost; te tri —
Te venec so ti,
Te žlahtnijo tebe pred vsemi stvarmi.

4.

Marija! stvari vse Gospo te časté;
Studenec življenja izvira iz té;
Naj večí veselje si svoj'ga Boga;
Tud' nam si Gospa —
Si Mati — si upanje cel'ga sveta.

XIII. 862

(Misli sv. Bernarda.)

(Po napevu: Ko v jasnem jutru primiglja.)

1.

Marija, ljubljena Gospa
 Si Jezusovega serca!
 Poglej nas svoje revne sine,
 Ki milo 'z solzne te doline
 Se k tebi, Mati! oziramo,
 V nadlogi tebe kličemo.

2.

Ko zginil bo življenja tek,
 Sodnik izrekel večni rek,
 Ki z grehom smo ga razžalili.
 Kako ga bomo vtolažili?
 Le kdo nas spravi bode ž njim?
 Svoj dolg plačali bomo s čim?

3.

O ni ga, ki bi storil to
 Tako gotovo, bolj lahko,
 Kot sama ti, o Mati mila
 Ki toliko si ga ljubila;
 Pa tudi on te ljubil je,
 Kot tudi zdaj te ljubi še.

4.

Tedaj, o Mati vsmiljena!
O ne zapiraj nam serca!
Poslušaj nas, ki prebižimo
Pod tvojo brambo; se bojimo
Sodnika. Potolaži ga
In prosi, da nam milost da.

5.

Saj, Mati! ljubiš grešnike;
Kdor se skesano k tebi ozre,
Podaš mu svojo roko milo;
Mu upanje se povernilo;
Serčnost mu zopet obudiš,
In milost Božjo pridobiš.

6.

Kot mati dete oplašeno
Pred jezo brani očetovo,
Tak grešnika ti oserčuješ,
Ga ljubeznjivo oskerbuješ,
Da kakor mila srednica
Z razžalj'nim Bogom spraviš ga.

XIV.

(Misli sv. Gviljelma.)

(Po napevu: Marija, v tebe upam.)

1.

Marija, Božja Mati!
 Ti grešnike miluješ,
 Ljubezen jim skazuješ,
 Jih k Jezusu peljaš.
 Ti hočeš pomagati;
 Kdor k tebi le priteče,
 Ti „Mati moja!“ reče,
 Mu prec roko podaš.

2.

Nobena hudobija
 Te nikdar ne oplaši;
 Ti vsi pregrehi naši
 Zdravilo podeliš.
 Če tudi grešna rija
 Nas v sužnost silno kuje,
 Nas milost oserčuje,
 Ki ti jo nam deliš.

3.

Iz njive duše tvoje
 Nam teče vir hladilni,

Ki up nam tolažilni
 V britkosti vsih daje.
 Poznamo serce tvoje;
 Ne more nam braniti
 Iz vira tega piti,
 Ki vedno odpert nam je.

4.

Res, to je delo tvoje —
 Pri Bogu ga opravljaš —
 Da grešnike z njim spravljaš;
 Ti sprave vse si vir.
 Poglej otroke svoje;
 To milost nam dodeli;
 Nazaj nas k Bogu pelji,
 Pridobi nam svet' mir!

XV.

(Misli sv. Alfonza.)

(Po napevu: Tebi, Marija, o Mati premila!)

1.

Kako nezmerna lepota je tvoja!
 Vsegamogočni naznanja kinč tvoj:
 „Kako si lepa, prijateljica moja!
 Lepa si — madeža ni nad teboj!“

Kakor pa Večnemu si dopadljiva,
 Tak' nam je ljubo to tvoje ime:
 „Mater amabilis — Mat' ljubeznjiva.“
 Tak' te kristjani od nekdanj časte!

2.

Ako pa v Božjih očeh si tak' zala,
 Kako sem jaz te ljubiti dolžan,
 Ki si mi toljko dobrot že skazala?
 Toraj častil te bom noč ino dan.
 Ljubim te, preljubeznjiva kraljica!
 Oh, naj bom prvi ljubivec jaz tvoj!
 Naj ti dopade ta želja, Devica!
 Da bom v nebesih na večno s teboj.

3.

Tebi darujem jaz samega sebe;
 Naj te res ljubim iz vsega serca!
 Samo to prošnjo jaz imam do tebe;
 To mi izprosi od svoj'ga Boga.
 Dobro vem, da bo Bogu dopadljivo,
 Ako vse upanje stavim na te,
 Ljubim z ljubeznijo neogasljivo
 Tebe, k' nebesa te Mater časte!

4.

Naj te nebeški duhovi slavijo,
 Naj te vsa zemlja z menoj počastí;

Naj vsi pravični te za me ljubijo,
 Vse naj ti služi iz cele moči.
 Saj te je Bog sam postavil kraljico;
 Hotel je toraj, da vsi te časté;
 On je odločil te nam pomočnico,
 Da se nebesa po tebi množe.

XVI. 891

(Misli sv. Petra Damijana.)

(Po napevu: Ena zvezda prikazala.)

1.

O mogočna Božja Mati!
 Bodi mi pozdravljena!
 Ti Marija v svojem zlati,
 Ti kraljica si sveta.
 Oh, ozri se v me premilo,
 Previsoka ti Gospa,
 Bodi moje tolažilo.
 Zbriši meni tek solza.

2.

Kolikrat že vtolažila
 Si sodnika Božjega,
 Da me ni še pogubila
 Sveta jeza zdražena.

Tebi dani so zakladi
 Svete Božje milosti;
 Zato k tebi v svoji nadi
 Vbogi grešnik prihiti.

3.

Komaj čakaš ljubeznjivo,
 Da kak' rešiš grešnika,
 Da popelješ milostljivo
 K svoj'mu Bogu reveža.
 Množiš veličastvo svoje,
 Kedar grešnika dobiš;
 Večno slavo ti vsak poje,
 Komur raj zagotoviš.

4.

Ne zaverzi tudi mene,
 Glej, da sreče ne zgrešim;
 Me ljubezen k tebi žene,
 Biti vedno tvoj želim.
 To ti bodi v večno slavo,
 Da bom s tvojo pomočjo
 Peval še kdaj Božjo hvalo,
 V družbi tvoji radostno.

5.

Naj bom tu pod varstvom tvojim,
 Da bom zmiraj čist ostal,

Da po časnem teku svojim
 S tabo bodem kraljeval.
 Saj tvoj Sin ti nič ne odreče,
 S tem te le še počasti.
 Naj njegova milost teče
 Čez me v vsi obilnosti!

XVII.

(Misli sv. Andreja Jeruzalemskega.)

(Po napevu: Koga boš o Kraljica!)

1.

Marija gnade polna,
 Bodi počešena!
 Lepota ti vesoljna;
 Lepši ni nobena,
 Kakor Mati ti.
 Jaz te serčno ljubim.
 Ti v tempelj veličastva
 Božjega odbrana;
 Nezmernega bogastva
 Mera ti je dana.
 Ti kraljica si.
 Jaz te serčno ljubim.

2.

Naročje sveto tvoje
 Tabor je kraljevi,

Kjer Bog sam bitje svoje
Z mesom našim skleni.
Sprava z Bogom si.
Jaz te serčno ljubim.
O vredna Božja Mati!
Kak' te čem slaviti?
Spodobno čast ti dati? —
Suženj tvoj čem biti,
In zakličem ti:
Jaz te serčno ljubim.

3.

Marija, v te se oziram,
Tebi se zročujem,
Na tvojo brambo opiram,
Da ne omagujem.
Nič se ne bojim.
Jaz te serčno ljubim.
Imáš zaklad nebeški
Vsega v svoji oblasti;
Zato te rod človeški
V toljki ima časti.
Za te le živim.
Jaz te serčno ljubim.

XVIII.

(Misli sv. Ildefonza.)

(Po napevu: Marija ljubeznjiva.)

1.

Gospa prečastna moja,
 Zmed vsih žena izvzeta,
 Si Mati ti presveta
 Naj višega Boga.
 Razlega slava tvoja
 Naj se po vsih ravninah
 Ino po visočinah,
 O Mati blažena!

2.

Časte ti vsi rodovi;
 Naj jaz tud' oznanujem,
 Glasnó pripovedujem,
 Kako velika si.
 Z menoj naj vsi glasovi
 Pojejo slavo tvojo;
 Da tak' ljubezen svojo
 Naznanjamo ti vsi.

3.

Dokler mi bo živeti,
 Serčno te čem ljubiti,

Še druge čem buditi,
Da z mano ljub'jo te.
Le tvojo čast zapeti,
Imé povzdigovati
Presladko tvoje, Mati!
Veselje moje je.

4.

Tvoj Sin, preljubeznjiva!
Z življenjem plačal svojim
Je, pa le z mesom tvojim,
Za mé odkupšino.
Zato predobrotljiva
Vsih milost ključarica!
Vir gnad nam, vratarica,
Odpiraj milostno!

5.

Premila Mati moja!
Naj oznanujem vedno
Vse, kar je tebi vredno;
Naj nič ne zamolčim,
Kak' lepa čast je tvoja.
Edino to pa prosim,
Da tebe v sercu nosim,
Da večno te častim.

XIX.

(Po napevu: Tebi, Marija, o Mati premila.)

1.

Tebi, Marija, nebeška kraljica!
 Danes bom pesmico novo zapel,
 Tebe, nebeških gnad vsih ključarica!
 Z novim imenom slavil bom vesel.
 Veš, o Marija! kako te častimo:
 „Naša Gospa si presvet'ga serca.“
 Tak' pravoverni kristjani slavimo
 Tebe, ki Mati si naš'ga Boga.

2.

Sprednost, Marija! popevam le eno:
 Vir vsega blaga je Božje sercé —
 To pa je v tebi biló včlovečeno,
 To poživeló je tvoje hrane.
 To je tud' tvoje nezmerno bogastvo,
 To je presveta kri tvoje kervi.
 To sercé v svoje je vzel veličastvo
 Jezus, k' na Božji desnici sedi.

3.

S tega studenca jaz rad bi zajemal;
 Tu svojo dušo nahranil bi rad;
 V sveti ljubezni bi tu se ogreval.
 Kdo mi bo odperl ta čudni zaklad?

Pa, oh! kako bom zajemal iz vira,
 Ki kakor solnce, še bolj, se bliši?
 Moja pregrešnost mi to opovira;
 Vender serce tak' po tem hrepeni.

4.

Vem, da nevreden iz njega sem piti,
 Pa, če ne pijem, zgubljeno je vse.
 O moj Bog! kaj mi je vender storiti?
 Kdo to presveto serce mi odpre? —
 Ona, k' jo kličem nebeško kraljico,
 Ki je vpodóbila s svojo kerv'jo
 To sercé; ona ima vso pravico;
 Njo je Bog sam si izvolil Gospo.

5.

On, ki je prišel postavo spolniti,
 Je svojo mater visoko častil;
 Hotel je njenim željam zadostiti;
 Njenim poveljem pokoren je bil.
 Tud' tam v nebesih je ona kraljica,
 Ključ nebeških gnad ona ima,
 Vsega usmiljenja je vratarica,
 Ona Gospa je presvet'ga Serca.

6.

Duša zagrešena, bodi vesela,
 Ukaj! — Marija je tista Gospa.

Tu vso oblast je do Jezusa imela,
Ona Gospa je presvet'ga Serca. —
Toraj, Marija! ki nam si tud' Mati,
Ter kaj za nas na to sveto Sercé.
Kar boš prosila, vse hoče ti dati;
Jezus bo uslišal vse tvoje prošnje.

7.

Tebi, Marija! vse dobro je znano,
Kake nadloge zemljane težé;
To vse ti v Božji modrosti je dano.
Ti ne preslišiš nobene prošnje.
Ti nam zamoreš vselej pomagati,
Tebi je odperto presveto Sercé;
Ti vso pravico do njega, kot Mati
Imaš, da vse ti spolnuje želje.

8.

Ker tak' mogočna si Božja kraljica,
Da gospoduješ čez Božje Sercé;
Si vsih presvetih darov ključarica,
Cele nebesa Gospo te časté;
Toraj odpiraj nam svoje zaklade;
Saj zato Bog te postavil Gospo.
Kaži Serce to, ki polno je gnade,
Vanj nas zapiraj in hrani skerbno.

XX.

(Po napevu: Kako bi dost storili.)

1.

Marii se priklonimo,
Svoj glas ji zaženimo:
Karkolj živi,
Naj jo časti!
Na večno bodi hvaljena!
Presvetega Serca Gospa!

2.

Skušnjav nam stergaj mrežo,
Odloži grehov težo;
Ti vodi nas;
Pripelji nas,
Kjer ti kraljuješ milostna,
Presvetega Serca Gospa!

3.

Si Jezusa nam dala;
Boš tudi pomagala,
Da večnega
Zveličanja
Veselje milostno nam da,
Presvetega Serca Gospa!

4.

Da bi pri tebi bili,
 S teboj se veselili,
 Kjer te časte,
 Kjer te slavé
 Duhovi sveti radostno,
 Presvetega Serca Gospo!

5.

Oh, Mati naša mila!
 Ne boš nas zapustila;
 Podaj roko
 Premilostno,
 Da te v nebesih slavimo
 Presvetega Serca Gospo.

XXI. 269

(Po napevu: Daj mi vredno počastiti.)

1.

O Marija, naj prepevam
 Tvojo slavo z dna sercá,
 Da v ljubezni se ogrevam,
 In živim le za Boga.
 Ti si bramba in veselje
 Meni uboz' mu grešniku;

Spolni Mati moje želje,
Ter me zroči Jezusu.

2.

Tebi vsa oblast je dana,
Ni ti treba srednika;
Z veličastvom si obdana;
Ker si Mati Jezusa.
Oh, odpiraj tudi meni
Shrambo Božje milosti;
V sredo Serca me zakleni,
Da me satan ne dobi.

3.

Ti zamoreš pomagati,
Ti vse lahko mi storiš;
Ti mogočna Božja Mati,
Kar le hočeš, mi dobiš.
Varuj me siroto revno,
Glej, da pota ne zgrešim;
Sliši prošnjo to pohlevno,
Da s teboj se veselim.

XXII. 391

(Misli sv. Anzelma.)

(Po napevu: O Marija, serce sveto.)

1.

O Marija, vir kreposti,
 Ti presežeš vse svetosti;
 Lepši si, kot vse stvari,
 Tebi c'lo enake ni. —
 O Marija, naša Mati,
 Slava tebi v tvojem zlati!
 Kar se giblje in živi,
 Naj te hvali in časti!

2.

Mati Božja imen'vana,
 Si od vekomaj odbrana;
 Z gnadami napolnjena,
 Si čez vse povzdignjena.
 O Marija, naša Mati, i. t. d.

3.

Pa zató si ti kraljica,
 Da si naša pomočnica,
 Da si naše upanje,
 Nam deliš zveličanje.
 O Marija, naša Mati, i. t. d.

4.

Naše prošnje ne presliši,
Dušni dolg naš nam izbriši;
Saj si vse uslišana,
Kar poprošiš Jezusa.
O Marija, naša Mati, i. t. d.

5.

Reci le v ljubezni svoji,
Da smo mi otroci tvoji;
Tako nam se bati ni;
Lahko smo zveličani.
O Marija, naša Mati, i. t. d.

6.

Kam se bomo obernili?
Kje? kako pomoč dobili?
Ako ti nas zapustiš,
Ako ti nas ne deržiš.
O Marija, naša Mati, i. t. d.

7.

Da smo reve res uboge,
Naše le poglej nadloge;
Bodi toraj milostna
Naša ljubljena Gospa!
O Marija, naša Mati, i. t. d.

XXIII.

(Misli sv. Alfonza.)

(Po napevu: Glas iz serca poženimo.)

1.

Duše! danes se združimo,
 Slavo pojmo Materi;
 Vsi jo serčno počastimo,
 Zlato krono vsih stvari.
 Bog je zvolil jo kraljico,
 Nam odločil pomočnico.
 Naj bo vedno hvaljena!
 Naj bo serčno ljubljena!

2.

Ona Božja Mati sveta,
 Je pa Mati milosti;
 Duša vsaka bo oteta,
 Če le njej se izroči.
 Grešnik ni tako zabredel,
 Da bi nje moči ne zvedel;
 Če v resnični žalosti
 Svoje grehe zapusti.

3.

Njó, preljubo Mater milo,
 Njo ne plaši velikost
 Niti hudobij število.

Njej nebeška je radost;
 Ako grešnik se potrudi
 In vse svoje grehe studi,
 Ter se serčno njej zroči.
 Ona milost mu dobi.

4.

Ona, Mati dobrotljiva,
 Ljubo grešnika sprejme;
 Dušne rane mu izmiva,
 Srečno jih zaceli vse.
 Kdor le greh svoj obžaluje,
 V njeno varstvo se zročuje,
 Ljubeznjivo sprejme ga.
 Res je Mati usmiljena.

5.

O Marija, Mati moja!
 Mati tak usmiljena!
 Premogočna roka tvoja
 Vse zdravila dušne ima.
 Prosim, milo se ponižaj,
 Moji duši se približaj:
 Toljko hudo ranjeno
 Celi in ozdravi jo!

6.

Svoj'mu Sinu me izroči;
 Naj mi grehe odpusti.

To je v tvoji vel'ki moči,
 Da me on ne pogubi.
 Tebi, Mati! se zročujem;
 To od tebe pričakujem;
 Ti si moje upanje,
 Ti si večno moje vse!

XXIV.

(Misli sv. Janeza Damaščana.)

(Po napevu: Duša moja — Pesem tvoja.)

1.

O Devica,
 Ti kraljica,
 Ti si vredna vse časti!
 Sprejmi revni
 Pa pohlevni
 Moj poklon udanosti!
 Ti gotovo,
 Vedno novo
 Si kristjanom upanje.
 Ti zdravilo
 Si premilo,
 Grešnim pribežališe.

2.

V serce tvoje
Jaz vse svoje
Terdno stavim upanje.
Ti mi dala,
Pomagala,
Da dobim zveličanje.
Naj mi zmiye
Hudobije
Tvoja roka milostna!
Vso temoto,
Dušno zmoto,
Mi razpodi z dna serca!

3.

Vzemi težo,
Sternaj mrežo
Vsih zagrešenih skušnjav!
Bod' vodnica,
Pomočnica,
Ko me tare zlo težav!
V mé se oziraj,
Me podpiraj,
Da bom s tvojo pomočjo
Hodil srečno,
Dobil večno
Krono mi pripravljeno.

XXV. 398

(Misli sv. Alfonza.)

(Po napevu : O Marija, lepši cvet!)

1.

O kraljica vsih nebes!
 Vsa lepota si zares!
 Mi pa zadolžene reve,
 Zapušeni otroci Eve.
 Ti si Mati milosti;
 Mi ubogi grešniki.

2.

Ti si Mati usmiljena,
 Ti čez vse povikšana!
 Mi, v veliki revš'ni svoji,
 O naj bomo sužnji tvoji!
 Materno nas gospoduj;
 Vedno Jezusu zročuj.

3.

Mati! v svoji milosti,
 Ljubo se na nas ozri!
 Res, hudó smo zagrešili,
 Vender se nas ti usmili;
 Saj otroci tvoji smo,
 In te serčno ljubimo.

4.

Ti pomoč nam lahko daš,
 Nas v nebesa pripeljaš;
 Saj si vsih nebes kraljica,
 Nam pa dana pomočnica;
 Saj mogočna si Gospa
 Jezusovega Serca.

XXVI.

(Misli sv. Petra Damijana.)

1.

Ljuba Mati mojega Boga!
 Lepo bodi mi pozdravljena! —
 Kakor dobro dete te pozdravim,
 Ker ves up svoj samo na te stavim.
 Milostljivo name se ozri;
 Saj tud' moja ljuba Mati si.

2.

Vem, da ti častitljiva Gospa,
 Prebogata ti zakladnica,
 Nam si polna materne dobrote,
 Serčno ljubiš vboge nas sirote;
 Ti sodnika prosi milostno,
 Da mi revi prizanesel bo.

3.

Ker zato zaklade Božje imaš,
 Da jih ljubeznjivo — rada daš
 Vsacemu, če le poprosi za nje.
 Tak se množi tvoje blagostanje,
 Koljkor več gnad grešnikom podaš,
 Srečno jih v nebesa pripeljaš.

4.

Z milo prošnjo k tebi prihitim:
 Varuj me, da pota ne zgrehim,
 Da kdaj gledam veličastvo tvoje,
 Da z menoj deliš veselje svoje.
 Saj tvoj Sin te ravno s tem časti,
 Da te vsliši, kar ga prosiš ti.

5.

To ljubezni tvoje delo je,
 Da opravičuješ grešnike.
 To naj večji je veselje tvoje,
 Ko zaverže grešnik zmote svoje.
 Ravno to, o Mati! prosim te:
 Varuj, varuj vsega greha me!

XXVII.

(Misli sv. Petra Damjana.)

1.

O Mati, o Devica!
 Sliši nas, ki k tebi vpijemo;
 Nebeška ti kraljica!
 Za teboj se reve oziramo. —
 Zmed otrok človeških si odbrana,
 Z Božjim veličastvom zdaj obdana,
 Sliši naše vpitje in prošnje,
 Saj smo tvoji bratje in sestre.
 O Mati, o Devica! i. t. d.

2.

Si v nevarnostih nas zapustila,
 Ko si, Mati! se od nas ločila;
 Reve in nadloge naše veš,
 Pozabiti nas tud' zdaj ne smeš.
 O Mati, o Devica! i. t. d.

3.

Zdaj zakladov Božjih ključe nosiš;
 Vse potrebno lahko ti nam sprosiš;
 O posluži svoje se moči!
 Serce Jezusovo nam odpri!
 O Mati, o Devica! i. t. d.

4.

Koljkor veči moč je Bog dal tebi,
 Koljkor bližje te postavil k sebi;
 Toljko bolj bod' nam usmiljena,
 Mati Jezusovega Serca!
 O Mati, o Devica! i. t. d.

5.

Tje v nebesa svete nas pripelji,
 S svojim Božjim Sinom srečno skleni;
 Da te celo večnost hvalimo,
 S tabo Bogu slavo pojemo.
 O Mati, o Devica! i. t. d.

XXVIII.

(Misli sv. Anzelma.)

1.

Marija pomagaj!

Premisli, Marija, o Mati premila!

Zakaj te je Bog tak visoko postavil,

Zakaj ti podelil je toliko moč.

Teh sprednost ti nisi le za se dobila.

Je angel te milosti polno pozdravil,

Da milost mu daš, kdor te kliče rekoč:

Marija pomagaj!

2.

Marija pomagaj!

Zato se je stvarnik nebes tak ponižal,
Včlovečil v deviškem telesu se tvojim,
Zato je razlil čez te svoj blagoslov;
Da človek po tebi se Bogu bo bližal,
Skleniti da z Bogom zamore se svojim;
Zato si zakladnica Božjih darov.

Marija pomagaj!

3.

Marija pomagaj!

Zato pa mi grešniki k teb' pritečemo;
Saj vse, kar poprosiš ti svojega Sina,
'Z ljubezni do tebe dodelil nam bo.
Zato mi iz dna serca glas zaženemo:
Povej ti Bogu, da smo tvoja lastnina,
Da naj nas pripelje vse k tebi v nebo.
Marija pomagaj!

4.

Marija pomagaj!

Če ti nas le hočeš zveličane imeti,
Gotovo ne bomo nikdar pogubljeni.
O kdor si naklonil je tvoje serce,
O blagor mu — če ga med svoje češ šteti!
O Mati! naj bomo vsi tebi zročeni,

Povzdigni čez nas svoje blage roke!
Marija pomagaj!

5.

Marija pomagaj!
Če milosti z nami ne boš ti imela,
Pred Božjim sodnikom kak' bo nam obstati
Pomisli nevarnosti, ki nam proté,
In glej, da pravica ne bo nas zadela;
Pokaži, da res nam preskerbna si Mati!
Poslušaj — usliši te naše željé!
Marija pomagaj!

XXIX.

(Misli sv. Alfonza.)

1.

O Marija, o prelepa ti Devica!
Bodi ljubeznjivo mi pozdravljena!
Ti si Jezusovega serca kraljica,
Ti kraljica si vesoljnega sveta.
Tebe Bog povzdignil je čez vse stvarjenje
In postavil na desnico svojo te;
Tvoji skerbi zročil naše je odrešenje;
Ti si grešnikom gotovo upanje.

2.

Ne zaverzi Mati, vboge me sirote,
Ko ponižno se priklonim, te častim.
Te zahvalim za vse skazane dobrote;
Da jaz revež v večnem ognji ne gorim,
To si ti, usmiljena, za mé sprosila;
Toraj ljubim te, o Mati in Gospa,
Ker si mene ti poprej tako ljubila.
Zares! ljubim te iz celega serca.

3.

Na te, o Marija! stavim nade svoje,
Ti za Jezusom edino upanje!
Med služabnike zvesté naj štet bom tvoje,
Da si tak zagotovim zveličanje.
V svojem premogočnem varstvu me ohrani,
Reši me skušnjav; al' sprosi mi pomoč,
Da premagam; ti mi vedno stoj na strani,
Da me ne prevari satanova moč.

4.

Le od tebe, ljuba Mati! pričakujem,
Da resnično zmiraj ljubil bom Boga.
Toraj k tebi prav priserčno zdaj zdihujem:
Mati, ne zapusti otroka svojega,
Dokler me ne vidiš v raji, tam pri sebi.

Če v nebesa pridem s tvojo pomočjo,
 Bom častil, in večno slavo peval tebi.
 To jaz upam, tak' Marija, tud' naj bo!

XXX.

(Misli sv. Janeza Damaščana.)

1.

Bodi češena preljuba Gospa,
 Vse časti vredna kraljica sveta!
 K tebi zatekajo duše se grešne.
 Milo obrni k njim svoje oči rešnje!
 Saj ti si upanje vsem zapušenim,
 Si pribežališe vsem zadolženim.
 Preljuba Gospa — presvet'ga Serca,
 O prosi za nas!

2.

Res, da smo vboge, pregrešne stvari,
 Res nismo vredni, da Mati nam si;
 Vendar za Bogom vse upanje svoje
 Stavimo v serce usmiljeno tvoje.
 Ti si nam nada, edino veselje.
 Spolni nam, Mati! o spolni nam želje!
 Preljuba Gospa — presvet'ga Serca,
 O prosi za nas!

3.

To, o Marija! so naše željé:
Vedno terdneje zaupanje v té.
Ako se z nami, kraljica! vojskuješ,
Ino se skerbno za nas poteguješ,
Ni nam se bati. Zato ti nas vodi;
K tebi da pridemo, Mati nam bodi.
Preljuba Gospa — presvet'ga Serca,
O prosi za nas!

4.

Bog te zakladnico si je odbral,
Ključé nebeških darov ti je dal,
Ker si pod srcem Boga ti nosila,
Ker si nam Božjega Sina rodila,
Si nam zveličanje zagotovila;
Vse te uslišal bo, kar boš prosila.
Preljuba Gospa — presvet'ga Serca,
O prosi za nas!

5.

Stergaj nam mreže sovražnih skušnjav,
Spodi temoto vseh dušnih težav;
Težo vseh naših pregreh nam odloži;
Svoje prošnjé za nas k Jezusu vloží,
Da nas vse v Sercu presvetem' ohrani,
Da nas on hudega vsega ubrani.

Preljuba Gospa — presvet'ga Serca,
O prosi za nas!

XXXI. 808

1.

O ljuba Gospa
Presvet'ga Serca!
O prosi za nas! —
Spomni se veljave,
Ktero ti daje sam Bog;
Naše glej težave,
Reši, reši nas nadlog!

2.

O ljuba Gospa i. t. d.
Vedi, ker kraljica
Si vesoljnega sveta,
Da si pomočnica
Vsemu svetu odmenjena.

3.

O ljuba Gospa i. t. d.
Vsi zaupajoči
Na ljubezen materno,
K tebi zdihujoči
Serčno — milo kličemo.

4.

O ljuba Gospa i. t. d.
Slavna ključarica!
Vir vseh milost nam odpri;
Saj ti vratarica
Vseh zakladov Božjih si.

5.

O ljuba Gospa i. t. d.
Saj ti gospoduješ
Serce svoj'ga Jezusa;
Ti zapoveduješ;
Vse, kar rečeš, obvelja.

6.

O ljuba Gospa i. t. d.
Mati, oh odpiraj
Ne vsušljivi ta zaklad;
Grešnike podpiraj,
Da ne padejo v prepad.

7.

O ljuba Gospa i. t. d.
Daj zaklade svoje
Svojim otročičem v prid,
Da ljubezni tvoje
Moč nam srečen bo izid.

8.

O ljuba Gospa i. t. d.
 Milost nam dodeli,
 Da vsi k tebi pridemo;
 Večno da veseli
 Slav'mo svojo te Gospo.

9.

O ljuba Gospa i. t. d.
 Tega nam odreči
 Saj ne moreš, o Gospa!
 Glej nas, ki klečeči
 Kličemo iz dna serca.

XXXII.

1.

Veselo povzdignimo svoje glasove,
 Čutila ljubezni naj glasno doné;
 Le urno navijajmo strune si nove,
 In vnemajmo z radostjo sveto sercé;
 Saj naša ta pesmica nova velja
 Marij', ki Gospa je presvet'ga Serca!
 O ljuba Gospa
 Presvet'ga Serca,
 O prosi, o prosi za nas!

2.

Nezmerne lepote je stvaril Bog večni,
Lepoto lepot je od vekomaj zbral,
Da ona odvzame moč kači nesrečni,
Ko Mater jo Sinu je svojemu dal.
Izvoljena srečna lepota le ta,
Marija, Gospa je presvet'ga Serca.
O ljuba Gospa i. t. d.

3.

Ki solnce obrača v blišob' čudoviti,
Ki vsemu stvarjenju življenje daje,
Podložen če zemeljski Materi biti.
Na križu za grešnike nas umerje,
In tam nas vse v varstvo preblaženo da
Marij', ki Gospa je presvet'ga Serca.
O ljuba Gospa i. t. d.

4.

Gospod, ki Marijo prečisto Devico
Si v Mater izvolil, pokoren je ji;
Jo zdaj je postavil nebeško kraljico;
Tud' zdaj jo uboga, tud' zdaj jo časti.
Podajmo se toraj vsi v tiru solza
K Marij', ki Gospa je presvet'ga Serca.
O ljuba Gospa i. t. d.

5.

Marija zaklade nebeške odpira,
Obilno človeškemu rodu tekó;
Se milo na grešnike vboge ozira,
Da ložej dospejo v presveto nebo.
Saj moč in pravico do Jezusa ima;
Marija Gospa je presvet'ga Serca.
O ljuba Gospa i. t. d.

6.

Če toraj si v grehah, nesrečno zdihuješ,
Te tarejo dvomi al časne skerbi,
Al celo v obupanje se pogrezuješ,
Nikjer in nikodar pomoči ti ni;
Priteci v nadlogah vseh tega sveta
K Marij', ki Gospa je presvet'ga Serca.
O ljuba Gospa i. t. d.

7.

Ti bo pomagala kot Mati premila,
Umirilo zburjeno bo se sercé;
V hvaljenje vsa žalost se bo spremenila,
Za tugo b'do tekle veselja solzé,
Da sleherni človek očitno spozna:
Marija Gospa je presvet'ga Serca.
O ljuba Gospa i. t. d.

8.

Marija! si nam pomočnica in Mati,
Veselo te kličemo svojo Gospo;
Ne živim ne mertvim — nič ni nam se bati;
Saj vedno nas var'ješ z mogočno roko.
Puhtijo naj misli vse naš'ga duha
K Marij', ki Gospa je presvet'ga Serca.
O ljuba Gospa i. t. d.

9.

O prosi za našega svetega Očeta,
Spominjaj se, kak' te on slavno časti;
O bod' pomočnica keršanskega sveta,
Da vsi smo prepričani tvoje moči;
Da skusimo, ko se življenje konča,
Zares da Gospa si presvet'ga Serca.
O ljuba Gospa i. t. d.

10.

Kristjani, preserčno Marijo častimo,
In noč in dan mislimo vedno na njo,
Vse djanje, nehanje le njej posvetimo;
Da, kedar zgotovljen življenja tek bo,
Počivamo, prosti vesoljnega zla,
Na sercu Gospe tega svet'ga Serca.
O ljuba Gospa i. t. d.

XXXIII. 809

1.

O ljuba Gospa
 Presvet'ga Serca! —
 Usliši mojo prošnjo silno
 In obdaruj me preobilno!
 V nadlogi ne zaverzi me,
 Uboge reve smili se!
 O ljuba Gospa i. t. d.

2.

Glej, dete tam na strani tvoji
 V lepoti je nebeški svoji;
 Kazaje svoje mi serce,
 Pa pravi: Naj zaupam v té.
 O ljuba Gospa i. t. d.

3.

Spominjaj, kaj v ljubezni sveti
 On zá me hotel je terpeti;
 Zaklad terpljenja tebi dal,
 Gospo Serca te je odbral.
 O ljuba Gospa i. t. d.

4.

Me hude tlačijo težave,
 Me nadlegujejo skušnjave,

Me tare teža bolečin;
 Pa k tebi, Mati! pribežim.
 O ljuba Gospa i. t. d.

5.

O prosi za me, ko pritečem
 K teb' ter ti serčno — milo rečem:
 O Mati moj'ga Jezusa,
 Gospa presvetega serca!
 O ljuba Gospa i. t. d.

XXXIV. 784.

1.

Tam v priprosti hišici
 Vsa zamaknjena kleči,
 Z Bogom svojim govori
 Marija, zvoljena Devica.
 Angelj Božji k njej poslan —
 Odbrana vseh nebes kraljica —
 Jo pozdravi ves udan,
 Pravi: „Bod' pozdravljena,
 Zmed vseh blagoslovljena,
 Mati živega Boga!“

2.

Ko od njega zvedila,
 Da ostaneš čista vsa,
 Kakor si, brez madeža;
 Si v Božjo voljo privolila,
 Si s samó: „Naj se zgodi!“
 Besedo Božjo napotila,
 Da se v tebi včloveči;
 In iz tvojega serca
 Pa iz tvojega mesa
 Je Sercé Zveličarja.

3.

Ti pod srcem ga imaš,
 Ti mu prvo hrano daš,
 Svojega zares ga z'vaš.
 Po vsi pravici je lastnina
 Tvoja; ti si mu Gospa;
 Saj ti ga zoveš svoj'ga Sina,
 On pa Mater te ima.
 Zato tudi vse stori,
 Tvoja volja se zgodi,
 Kar ga prosiš, Mati! ti.

4.

Ti v naročji nosiš ga,
 Se njegova ročica
 Derži vrata tvojega.

Zato on urno vse spolnuje,
 Kar ti hočeš milostno;
 Saj to beseda mi spričuje,
 Ko deš: „Vina nimajo.“
 Ta pravico kaže mi,
 Ktero imaš do njega ti;
 Kar le hočeš, sprosiš mi.

5.

Glej, premilo detice
 Kaže svoje ročice,
 Ljubo vzdiga perstike
 In pravi: Ta ima ključek zlati,
 Da odpira z njim Serce;
 Le ta le, ljuba moja Mati;
 Ta za gnad studenec vé.
 O prosite torej njo,
 Serca mojega Gospo,
 Da vam Serce odperla bo.

6.

Kaži, Mati ljubljena!
 Da zares si ti Gospa
 Jezusovega serca.
 Poglej na našega Očeta;
 Prosi, da še vidil bo,
 Da zmaga slavno cerkev sveta,
 Se mu serce umirilo.

Da vesoljni svet spozna,
 Da od vseh si slavljen
 Svete cerkve varhinja.

XXXV.

1.

O ljubljena Gospa
 Presvetega Serca,
 Prosi za nas Boga!
 Glej Gospodov angel teb' poslani,
 Ti skrivnost prezvišeno naznani,
 Da boš Mati Jezusa —
 Mati Sinu Božjega.

2.

O ljubljena Gospa i. t. d.
 In Beseda je meso postala,
 Je pod tvojim srcem prebivala;
 Tvoja sveta, čista kri
 Sinu Božjega živi.

3.

O ljubljena Gospa i. t. d.
 Ti zveličarja sveta rodila,
 Si Devica čista — Mati bila.
 Ker mu pa življenje daš,
 Materno oblast imaš.

4.

O ljubljena Gospa i. t. d.
Čisto tvoje ga meso obdaja,
Njemu tvoja kri Serce napaja;
Zato slavljen Gospa
Si njegovega Serca.

5.

O ljubljena Gospa i. t. d.
Si v naročji svojem ga imela,
Radovala si se ž njim vesela;
Tvoje serce, kar želi,
Spolni dete Božje ti.

6.

O ljubljena Gospa i. t. d.
Priča Kananejska ženitnina,
Kjer je svatom zmanjkovalo vina,
Da Gospa njegova si;
Kar porečeš, on stori.

7.

O ljubljena Gospa i. t. d.
V veličastvu Božjem zdaj kraljuješ,
Milost materno ljudem skazuješ;
Ter si tudi tam Gospa
Jezusovega Serca.

XXXVI.

1.

Podoba o preblazena,
 Ti k sebi vabiš, milostna,
 Serce z britkostjo obloženo.
 Mu srečo kažeš materno;
 Zato serce zamišljeno
 Je v to lepoto vse vtopljeno.

2.

Nje Bog in Sin stoji pred njo.
 „Vir, 'z kter'ga milosti teko
 Pogledjte otroci!“ Mati pravi,
 Kazaje Serce Jezuska,
 Zavetje zla vesoljnega. —
 Z rokami milo to objavi.

3.

In roka mil'ga deteta
 Tud' kaže svitli bliš serca,
 Ta nevsušljiv' zaklad nebeški.
 In z drugo ročico pa dé:
 „Ne zabite te Matere,
 Po njej je blažen rod človeški!“

4.

Kdor pred podobo to kleči,
 Si serce vnema, da gori,
 In hrepeni po sreči večni;

Ga vleče k Sinu — k Materi
 Ljubezni vez 'z vse moči.
 O sladka vez! o ogenj srečni!

XXXVII.

1.

Marija, preljuba Gospa!
 Kraljica presvet'ga Serca! —
 Odpiraj, odpiraj presveto Serce,
 V ljubezni da vname vse naše želje;
 Da reve uboge, ki k teb' pribežimo,
 Pri tebi tolažbo, pomoč zadobimo. —
 O prosi, o prosi za nas ti Boga,
 Ki naša Gospa si presvet'ga Serca!

2.

Marija, preljuba Gospa!
 Kraljica presvet'ga Serca!
 Preljube in mile so tvoje oči,
 Nebeška prijaznost iz njih nam bliši;
 Te svetlih zvezd krona prekrasna obdaja,
 Te zaljša lepota nebeškega raja.
 O prosi, o prosi i. t. d.

3.

Marija, preljuba Gospa!
 Kraljica presvet'ga Serca!

Nikar ne zaverzi nas revnih sirot;
 Pokaži v nebeško kraljestvo nam pot;
 Da srečno končamo tek časnega boja,
 Saj vsi, o Marija! lastnina smo tvoja.
 O prosi, o prosi i. t. d.

4.

Marija, preljuba Gospa!
 Kraljica presvet'ga Serca!
 Da k tebi dospemo v presveto nebo,
 In večno častimo te svojo gospó;
 Zato nas z mogočno priprošnjo podpiraj,
 In v svojega Sina Serce nas zapiraj!
 O prosi, o prosi i. t. d.

XXXVIII.

1.

Marija pomagaj!
 O Marija, moje upanje,
 Ljuba Mati moja, reši me!
 Saj nikdar nikoli nisem slišal,
 Da uslišan kdo bi kdaj ne bil,
 Kdor je k tebi, Mati! se približal;
 Tudi jaz zastonj ne bom upil:
 Marija pomagaj!

2.

Marija pomagaj!
O Marija, glej skušnjave moč
Me osiplja, kakor temna noč.
K tebi v dušni sili tej zdihujem,
Na te oziram se, premilostna!
K tebi vtrujene roke vzdigujem;
Ne zaverzi vboz'ga grešnika.
Marija pomagaj!

3.

Marija pomagaj!
Vidiš dušo mojo ranjeno,
Vse lepote Božje oropano.
Če besedo rečeš eno za me,
In me Jezusu zročiš lepo,
Da za svojega nazaj me vzame;
Prav gotovo te uslišal bo.
Marija pomagaj!

4.

Marija pomagaj!
Milostljivo mi roko podaj,
Reši revo me le še sedaj;
Saj mi Sin prijazno kaže tebe,
Mi veleval, naj le k tebi grem,
Ker je tebi dal oblast čez sebe.

Da ne boš me zapustila, — vem.
Marija pomagaj!

5.

Marija pomagaj!
Oh, odpri presveto Serce mi,
Ki je polno Božje milosti;
Da se v njemu duša moja skrije,
Da sovražnik več je ne dobi:
Da se gnad njegovih vsa navžije,
Da le njemu samemu živi.
Marija pomagaj!

6.

Marija pomagaj!
O premila vseh nebes Gospa!
Mati Jezusovega Serca;
Ker vse lahko sprosiš svoj'ga Sina,
Prosi, da to milost zadobim,
Da to Serce bo mi domovina,
Da se kdaj v nebesih veselim.
Marija pomagaj!

XXXIX.

1.

Povej mi pesem, kdo je lepa deklica,
 Ki, kakor zar'ja juterna, tak' milo vzhaja?
 Obleka njena, kakor svitla mavrica;
 Lepota rajska njeno sveto obličje obdaja.

2.

Marija v svoji angelski nedolžnosti
 Je, ki peklenške kače vniči vse slepilo;
 Z blišobo rajsko svoje svete čednosti
 Nam vsem na potu prot' nebesom je svetilo.

3.

Povej mi pesem, kdo velika je Gospa?
 S svitlostjo svojo, kakor zlato solnce sije;
 Blišobe te ne vidi se enacega,
 Verhunec Božjega stvarjenja lepotije.

4.

Marija je, od vekomaj izvoljena,
 Ki nam zaklade Božje v obilnosti odgerne:
 S serčnostjo sveto ona vsacega okrepča,
 Kdorkoli le s ponižno prošnjo k njej se oberne.

5.

Povej, kdo ta preljubeznjiva Mati je?
 Kot luna v krogu zvezd nebrojnih se sprehaja,

In z materno ljubeznijo objema vse,
Na zemlji tu, in tam v veselji svet'ga raja.

6.

Ta Mati, s svojim Detetom, Marija je.
Kazaje to nebeško Dete, se raduje;
Če mu v ljubezni svoji mi udamo se,
Njegov'mu sercu ljubeznjivo nas zročuje.

7.

Povej mi, kdo preslavna je kraljica ta,
Tak' močna, kakor so vojakov trume silne,
Na vse strani serčno preganja satana,
Ki dušam našim stavi zanjke pogubilne.

8.

Marija je, ki dela z materno skerb'jo,
Da večno krono si nebeško prislužimo.
Zato pa združeni mi tudi z vso močjo,
Marijo, našo Mater, z Jezusom ljubimo.

XL. 805

1.

Sercé jaz ljubim presladkó,
Čistejši, kot zlato,
Kot žlahtni biser je lepó;
Ga ljubim z vso močjo.

2.

Da biserov kot peska imam,
Kot morja dol zlata,
Da za veselje splošno znam,
Deržim se le sercá.

3.

In ko bi prost, kot tica, bil,
Bi peval pesmico,
In brez nehanja bi častil
To serce ljubljeno.

4.

Ko bi mogočni cesar bil,
In bi kraljestva imel;
Bi serafinsko ljubav pil;
Bi njemu slavo pel.

5.

In ko bi bil v pušavi tam,
Kjer žive duše ni,
Bi glasno pesem peval sam,
Tak', kar le mogel bi.

6.

In ko bi šel okrog sveta
Čez burno morje tje,
Bi njega ljubil 'z dna serca,
Tudi v nevihti še.

7.

Ko bil bi, kjer večernica
 Za dalno meglo gre,
 Bi pel iz gerla celega,
 Pozdravljal to serce.

8.

Marijno sveto to serce,
 Jaz ljubim, koljkor znam;
 Le njem' darujem vse želje;
 Res — zanj življenje dam.

9.

O kdo bi ga ne ljubil nek —
 Tolaž za vse solzé? —
 Ljubite vsi na vekov vek
 Deviško to serce!

XLI.

1.

Nebo ino zemlja, vse Božje stvari!
 Z menoj se združite,
 Marijo častite!
 Nebeški kraljici,
 Prečisti Devici
 Po celem stvarjenji naj slava doni

2.

Kar stvaril je Bog od začetka sveta,
Vsi hribi, doline,
Planine, ravnine,
Vse zeljša, drevesa,
In vse njih peresa,
Vsi hvalo ženite kraljici neba!

3.

Vse tice pod nebom, vse ribe voda,
Vse razne laznine,
Premnoge zverine;
Človeški jeziki,
Vsi Božji svetniki!
Naj pesmica naša Mariji velja!

4.

Tud' zvezd migljajočih nezmerjeni pas;
Zveličani zbori,
Vsi angelski kori;
In vse kar le more,
In kolikor more,
Naj z menoj se združi in poje na glas!

5.

Nebo ino zemlja, vse Božje stvari,
Z menoj se združite,
Pa glasno recite:

Kjer huda je sila,
 Marija je mila; —
 Marija pomaga, kjer upanja ni.

6.

Vsi revni, nadložni in grešniki vsi!
 Le k njej se obrnite,
 Jo v sili prosite;
 Saj ona premila
 Za vas bo prosila;
 Prošivca nobenega ne zapusti.

XLII.

1.

Kdo je kdaj slišal, o Mati premila!
 Kdor klical je k tebi, da vslišan ni bil?
 Kogarkolj terla prehuda je sila,
 Pomoč, tolažilo pri teb' je dobil.

2.

Ravno ljubezen ta materna tvoja
 Mi terdno zaupanje moje množi,
 Da razodenem čutila ti svoja,
 Potožim ti, kar me naj huje skerbi.

3.

Tolikrat si me uslišala, Mati!
 Sprosila nezmerno mi Božjih dobrot;
 Vselej hitela si mi pomagati;
 Saj tvojo ljubezen zagledam povsod.

4.

Mnogokrat že sem zaslužil pogubo;
 Oh! kolikrat jezi sem Božji zapal!
 Za me pa ti si prosila tak ljubo,
 Da Bog — po pravici — me ni še končal.

5.

Ti si tak' dobra in meni tak' mila,
 Pa jaz tak' zanikern in tak omahljiv;
 Vse ti obetam, ko huda je sila; —
 Koj zabim, kot nič bi obljubil ne bil.

6.

Čakam, odlašam in vedno le obetam,
 In vendar koraka naprej ne storim.
 Sámo za peno posvetno le letam;
 Za srečo nebeško pa nič ne skerbim.

7.

Ta moja mlačnost in ta nezvestoba,
 O Mati preljuba! oh, ta me skerbi.
 Mende me moti res sama hudoba,
 In v grešne verige me vjet'ga derži.

8.

To odlašanje, oh! kdaj bo minilo?
 Bom vendar že enkrat resnično začel?
 Kdaj tej zadergi serce se izvilo?
 Oh! kdaj se v ljubezni bom Božji ogrel?

9.

Res, da zaslužim, da bi zapustila
 Me, ker stanovitnost' nikakove ni;
 Za me da nič več že ne bi prosila;
 Al' kaj bo z manoj, če zaveržeš me ti?

10.

V novič ti obljubim zvestobo, o Mati!
 Za terdno sem sklenil, da res bom začel.
 Mlačnosti svoji slovo čem prec dati,
 In dela za večnost se bom poprijel.

11.

Da ne prelomim obljube te svoje,
 Se vsega tvoj' materni skerbi zročim.
 Naj bom posestvo resnično jaz tvoje,
 Služabnik naj zvest ti bom, dokler živim.

12.

Moje serce naj bo tvoja lastnina!
 O bodi res, bodi ti moja Gospa!
 Ti mi pomagaj, imej me za sina,
 Preljuba Gospa ti presvet'ga Serca!

13.

Ključ, ki vse Božje zaklade shranuje,
Ključ, s katerim odpiraš ti Božje Serce,
Vsegamogočnost mi tvojo oznanuje,
Vterjuje mi moje zaupanje v té.

14.

Ti mi zamoreš vselej pomagati;
Pomagaj mi toraj, da zvest bom ostal.
Celi svet vedi, da ti si mi Mati;
Noben'ga propada ne bom se več bal.

15.

Tega, o Mati! odreči ne moreš,
Gospa si mogočna presvet'ga Serca.
S svojo mogočnostjo vse ti premoreš,
Nikdar ne presliši Bog tvojih prošnja.

16.

Varuj me, brani me, da ne zaidem,
Tak' kakor le Mati za dete skerbi;
Dokler tje k tebi v nebesa ne pridem,
In tam te preslavljam na vekomaj dni.

XLIII. 400.

1.

Češena, gnade polna si, o Marija!
 Ti milost Božjo našla si, o Marija!
 Naša ljubljena Gospa
 Jezusovega Serca,
 Prosi, prosi, oj prosi za nas!

2.

Presveti Bog je sam s taboj,
 Izročil ti zaklad je svoj.
 Naša ljubljena Gospa i. t. d.

3.

Si med ženami blažena,
 Nad druge vse povzdignjena.
 Naša ljubljena Gospa i. t. d.

4.

Si Mati Božje milosti,
 Vse gnade Bog po teb' deli.
 Naša ljubljena Gospa i. t. d.

5.

Si Mati našega Boga,
 Zato, kar prosiš, vse ti da.
 Naša ljubljena Gospa i. t. d.

6.

Pa tudi Mati naša si,
Saj tebi smo zročeni vsi.
Naša ljubljena Gospa i. t. d.

7.

Zatoraj, Mati, usmili se!
Ti sladko naše upanje.
Naša ljubljena Gospa i. t. d.

8.

Z doline solz te kličemo,
Pomagaj nam, zdihujemo.
Naša ljubljena Gospa i. t. d.

9.

Za svoje otroke nas spoznaj,
In svojo roko nam podaj.
Naša ljubljena Gospa i. t. d.

10.

Odpiraj Božje nam Serce,
Oh, spolni naše te želje!
Naša ljubljena Gospa i. t. d.

11.

Do njega ključé ti imaš,
In komur hočeš, vhod mu daš.
Naša ljubljena Gospa i. t. d.

12.

Tam v Jezusovem Sercu imej,
 Tam hrani nas zdaj in vselej.
 Naša ljubljena Gospa i. t. d.

13.

O glej, da ne zaidemo,
 Da pravo pot le hodimo.
 Naša ljubljena Gospa i. t. d.

14.

Pripelji nas vse v sveti raj,
 Da slavimo te vekomaj.
 Naša ljubljena Gospa i. t. d.

 XLIV.

(Po napevu : O Marija, moja Mati.)

1.

O usmiljena kraljica,
 Slavna vseh nebes Gospa!
 Bodi naša pomočnica,
 Prosi za nas Jezusa! —
 Tu ponižna bila, skrita;
 S tvojo pa ponižnostjo
 Je poterta kača zvita,
 Ko si sterla ji glavó.
 O usmiljena kraljica, i. t. d.

2.

Zdaj v nebesih tam kraljuješ,
Na te gleda grešni svét,
Se za njega poteguješ,
Da pogube bo otet.
O usmiljena kraljica, i. t. d.

3.

Jezo Božjo potolaži,
Reci, naj nam odpusti,
Ljubo Mater nam se skaži,
Saj si Mati milosti!
O usmiljena kraljica, i. t. d.

4.

Sprejmi naše počesenje —
Res ubogo, revno je —
Sprosi nam spreobrnjenje,
K Bogu pelji grešnike.
O usmiljena kraljica, i. t. d.

5.

Greh da bomo zapustili,
Ino s tvojo pomočjo
Vsi Bogu zvesto služili,
To nam sprosi milostno!
O usmiljena kraljica, i. t. d.

XLV.

(Po napevu: O Marija, o sladko ime.)

1.

Marija, o sladkó ime!
 Prečudna Mati in Devica,
 Mogočna vseh nebes kraljica!
 Naj tebe vse stvari časté,
 Marija, o sladkó ime!

2.

Marija, o sladkó ime!
 Ti materno nas oskerbuješ,
 Kraljevo pa zapoveduješ;
 Mogočne tvoje so prošnje,
 Marija, o sladkó ime!

3.

Marija. o sladkó ime!
 Kraljico svojo Kerubini
 Častijo tebe, Serafini
 Lepote tvoje vsi stermé,
 Marija, o sladkó ime!

4.

Marija, o sladkó ime!
 Vsi angeli so ti udani;

Res, blažena si med ženami:
Mogočnost tvojo ves svet ve,
Marija, o sladkó ime!

5.

Marija, o sladkó ime!
Serce nam Božje ti odpiraj,
Pa naše serca v njem ogrevaj,
V ljubezni sveti da goré,
Marija, o sladkó ime!

XLVI. 861

(Po napevu: Marija ljubeznjiva.)

1.

Poslušaj, o Marija!
Glej, kaj so moje želje,
Kaj moje je veselje:
Ves svet naj te časti.
Jaz tebi se darujem,
Moči poklonim svoje,
V roké zročim jih tvoje;
Le za te naj živim.

2.

O Mati moja mila!
Sem k tebi samo zdihnil,

Vihar je dušni vtihnil,
Modrost sprosila si.
Težav velika sila
Serce je moje terla,
Se urno v me ozerla,
Ko sem zaklical te.

3.

Sem tvoji skerbi zročil
Dušico vbogo svojo,
Da srečno, z brambo tvojo,
Poskušnjo dostojim:
In hitro si pritekla,
Ob robu me peljala,
Pred padcem varovala,
Rešila si me spet.

4.

Zato se k tebi oziram,
O ljuba moja Mati!
In tebi darovati
Se čem 'z hvaležnosti.
O, naj te hvalim večno,
Naj moje serce bije,
Za tebe kri naj lije;
Ves svet naj te časti!

XLVII.

1.

Stoji na hribcu cerkvica —
Golobček beli sred gora —
Iz nje prijazno mi žvenklja,
Tak' sveto, mili glas zvona:
Češena si Marija!

2.

Večerni veterc mi pihlja
In dobrodejno me hladi,
Okrog odmeva glas zvona,
Da z njim naj molim, mi veli:
Češena si Marija!

3.

Že plava luna sred nebá,
Večernica že zamiglja,
Zvezd neprešteti vodnica,
In zvonček v enomer žvenklja:
Češena si Marija!

4.

Pri svojem delu sred poljá
Pobožen kmetič postoji,
Hvaležno moli 'z dna serca,
Ko zvonček milo mu doni:
Češena si Marija!

5.

Pastirček s svojo čedico
Odmev zasliši zvončeka,
In v mraku zdihne preserčno:
Marija, bod' pozdravljena,
Češena si Marija!

6.

Popotnik, truden že hodá —
Tud' njemu kliče zvon glasno —
Odkrije se in zažebra,
Ozira se na cerkvico:
Češena si Marija!

7.

Po dolu se razlega zvon,
Veliki, mali združ'jo se;
Mariji ta velja poklon.
Vmes žvergolijo tičice:
Češena si Marija!

8.

O zvonček mili, vedno poj,
Na merzlo serce glasno bij;
Spozna da grešnik zahod svoj,
Skesano zdihne da k Marij':
Češena si Marija!

9.

Prebij ledino, ki teži
Tud' moje zbegano sercé!
Tvoj glas naj vekomaj doni,
Da vsi Marijo naj časté:
Češena si Marija!

XLVIII.

O Marija blažena!
Ti si Mati stvarnika,
Ti si Mati grešnika,
Ti si Mati sodnika,
Ti si Mati obsojenca.
Ker si ljuba Mati obeh sinov,
Toraj varuj Sinu Božjega,
Da ne obsodi sinu grešnega.
Zapovedaj Sinu sodniku,
Da naj mil bo sinu grešniku,
Vzame naj v presveto ga nebo
O Marija blažena!

XLIX.

1.

O ljuba spomlad! vsako leto novo
 Obleko rajsko Modri ti daje;
 Da glasno slaviš čudno moč njegovo,
 In človek občud'vaje k njemu gre.

2.

Lepota spomladanska v vsi blišobi
 Naj pa kraljici vseh nebes velja;
 Da lepši njo častimo v naši dobi,
 Ki je „Gospa presvetega Serca“.

3.

Cvetlici novi — novo praznovanje,
 Prežlahtni venec naj bo posvečen
 In darovan prelepi v godovanje,
 Z dišečih in naj lepših cvetk spleten!

4.

Spomlad prelepa! vzhajaj po vsem svetu,
 Razvijaj urno svoj zeleni plast,
 Mariji pleti vence v svojem cvetu,
 Položi vse rastline v njeno čast.

5.

Cvetlic vonjava in peres lepota,
 Tic žvergoljenje, rahli mig valov,
 Izbújene narave vsa krasota;
 Vsi povikšujte novi ta naslov!

6.

Z vesoljnega stvarjenja slavo poje
 Veselo naj kristjanov množica;
 Posveti serčne vse glasove svoje
 Kraljici Jezusovega Serca.

7.

Njej, ki nedolžna golobica sveta,
 Prinesla nam miru je vejico,
 Ki vsega greha madeža oteta,
 Ogernjena z dobroto in močjo. —

8.

Miljonov sere zdihuje k tebi, Mati!
 Oj „ti Gospá presvetega Serca,
 O prosi za nas!“ Ni nam nič se bati,
 Saj vir ti našega si upanja.

9.

Naj tebi vedno naše serce bije,
 Naj tebi persa naše dihaajo,
 V ljubezni tvoji kri po žilah lije,
 Ker tebe ljubimo vsi radostno.

10.

Prelepa! ti zaklade 'maš nebeške
 Vse v Sercu svoj'ga Sina shranjene,
 Ki celijo nadloge vse človeške.
 Naj to Serce, Gospa! se nam odpre.

11.

Ozri na nas se, Božja porodnica!
Glej, kolike proté nevarnosti;
Pomagaj nam, zakladov vratarica!
Da vedno svete vere luč gori!

12.

Oh, svoje materne oči obračaj
Mladosti ljubi naši milostno,
Nesreče dušne skerbno ji odvrčaj,
Podpiraj s svojo močno jo roko!

13.

Ovij premilo jo z vezjo ljubezni,
Da tvoj'mu Jezusu se posveti,
Da se v neverstvo novo ne pogrezní,
Katero ji današnje dni proti.

14.

Zdihuj, o dobra Mati! da ovčice
Vse vejo enega pastirja glas;
Odpirajo skoraj težke se temnice,
Da Pij zagleda skoraj zmage čas.

15.

Vse oslepljene, ki so, suhe veje,
Ločili svete, prave se cerkvé,
Ljubezen Božja zopet naj ogreje;
Zmotnjave svoje vsi naj zapusté.

16.

O Mati naša, bodi tolažilo
Nam, ki zdihujemo o dolin' solza;
O bodi nam zveličansko vodilo,
Da ne zgrešimo pota pravega. —

17.

O duše, britko, silno obtežene,
Tecite pred mogočno to Gospo,
Saj v njenem srcu ste zagotovljene;
Pri njej potert' mu srcu dobro bo.

18.

Pred to podobo verno pokleknite,
Pred to Gospo presvetega Serca,
V ljubezen njeno sladko se vtopite,
Saj milo vabi k sebi vsacega.

19.

Tu up zori in vera se vterjuje,
Težavo svojo slehern križ zgubi;
Kdor iše je, v ljubezni k njej zdihuje,
Gotovo ljubi mir — pokoj dobi.

20.

Pogosto zaupljivo se zbirajmo
Pred to podobo svete Matere.
Pod njeno varstvo serčno se podajmo,
Da čutimo, kak' dobra, mila je.

L.

Dnevniice Matere Božje.

Priprava.

(O Gospa presvetega Serca,
Prosi za nas svoj'ga Jezusa!)
(Se pri vsaki kitici ponovi.)

1.

O Marija, Mati moja!
Glej me uboz'ga grešnika;
Tebe ljubi duša moja,
Bodi mi usmiljena!

2.

Naj občutim bolečine,
Ktere je tvoj Sin terpel,
Ko za nas zgubljene sine
Dolžno pismo je prevzel.

3.

Naj občutim, kaj terpela ..
Si presveta ti Gospá,
Kako čutje si imela
S svojim Sinom sklenjena.

4.

Vtisni, Mati! to terpljenje
V dušo mojo, da živim
Večno — sveto le življenje,
Da s teboj se veselim.

Zornice.

1.

Na vse zgodaj te pozdravljam,
O premila zvezdica!
Rano pred oči postavljam,
O Gospodova Gospa!

2.

Rano, ktero si čutila,
Ko je Jezus bičan bil,
Ko druhal mu ogernila
Plajš škerlatast zaničljiv!

3.

Ko britkost me obdajala,
Se bo smert mi bližala,
Up mi bila terda skala,
Takrat varuj me Gospa!

Perva ura.

1.

Mati, kaj si pač čutila,
Kak' se serce zgrudilo,
Kedar vidila si Sina
Z grozno krono ternjevo!

2.

Si Devica ga rodila,
O preblazena Gospa!
Z njim si eno serce bila,
Z njim v terpljenji združena.

3.

Mati, nikdar ne privoli,
Da bi ločil tebe se;
V križih in v terpljenji bodi
Močna bramba, varuj me!

Tretja ura.

1.

O Marija, vse britkosti
Polna, Mati vsmiljena!
Lajšaj tužne mi grenkosti,
Bodi mi priprošnica!

2.

Kedar tvoj Sin zvezan vleče
 Na Kalvar'jo težki križ,
 Vse mučenje preskeleče
 Ž njim občutiš, ž njim terpiš.

3.

Mati, tudi mene vodi,
 Kakor dete me imej,
 Z Jezusom ti z mano hodi,
 Me pripelji v sveti raj!

 Šesta ura.

1.

Naj občutim bolečino,
 Ki presunila serce
 Drago tvoje je v sredino,
 Točim naj s teboj solze.

2.

Oh, moj Jezus, jagnje milo,
 On nedolžen, čist, udan,
 Plačal grehov zadolžilo,
 Je na križi darovan.

3.

Kedar duša se ločila
Mojega telesa bo,
Prosi, Mati, svoj'ga Sina,
Naj me sodi milostno.

Deveta ura.

1.

Mučenikov vseh kraljica,
Mati Božja usmiljena!
Ti mogočna vratarica
Jezusovega Serca!

2.

Ko v naročje svoje vzela
S križa Sinu mertvega,
Serce tvoje je zadela
Pšica ojstro brušena.

3.

Ta spomin, o Mati! bodi
Vedno naj mi pred očmi;
Da ti služim v vsi zvestobi,
Hodim pot pobožnosti.

Večernice.

1.

O Marija bodi zdrava!
Jezus, Sin tvoj, bod' češen;
On, edino vredna sprava,
Je za grehe umorjen.

2.

S tabo jokam naj pri grobu,
Ko tolažbe zapušen
Lazim po nevarnem robu;
Glej, da ne bom pogubljen.

3.

Mati, vedno stoj na strani,
Reši me nevarnosti;
Mati, Mati, ti me brani,
Saj si Mati milosti.

Konec.

1.

O mogočna vratarica
Jezusovega Serca!
O preblazena kraljica
Veličastva Božjega!

2.

Zavolj' britkega terpljenja
 Prosi svoj'ga Jezusa,
 Da po teku t'ga življenja
 Nas v nebesa pripelja.

3.

Večno bomo te slavili,
 Kedar s tvojo pomočjo
 Krono zmage zadobili,
 Z vedno zvesto vdanostjo.

 Sklep.

Žalujoča,
 Zdihujoča
 Deviška srednica!
 O presveta
 Hči Očeta,
 Nebeška kraljica!
 Ti zakrivaj,
 Nas zavijaj
 V ljubezen materno;
 Vse nas vari,
 Skerbno brani,
 Bogu da zvesti smo.

Ko nas plaši,
Hudo straši
Serdita smert s kosó,
Se ti vojskuj,
Ter nas zročuj,
Da Jezus mil nam bo!
Amen.

1875.

Tiskala Klein in Kovač (Egerjeva tiskarna) v Ljubljani.

